

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΚΡΙΤΙΚΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΟΥ

Αξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Είς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῶν «ΣΠΟΥΔΩΝ» ἐδημοσιεύθη κριτικὸν σχόλιον τοῦ Καθηγητοῦ Στατιστικῆς τῆς Α.Σ.Ο. & Ε.Ε. κ. κ. Ἀθανασιάδου ἐπὶ μελέτης μου σχετικῆς μὲ μεθόδον εὐρέσεως τῶν γὰρ καὶ σ² διὰ τῶν ἀθροιστικῶν συχνοτήτων.

Είς αὐτάντησιν τῆς κριτικῆς τοῦ σεβαστοῦ μου κ. Καθηγητοῦ παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσητε τὰ κάτωθι :

1) Τὴν σύνθεσιν τῆς μελέτης μου ἥρχισα τὸ 1956 ἔξι ἀφορμῆς ἐνὸς ἀλλού προβλήματος : τῆς γραφικῆς κατασκευῆς τοῦ ἀριθμητικοῦ μέσου μᾶς κατανομῆς, ὅταν αὕτη διέδεται διὰ τοῦ ίστογράμμου συχνότητος της (ἔνθα τὰ δρυγώνια συχνότητος εἰναι ἵσου πλάτους).

‘Ανεῦρον τότε, ἄνευ προσφυγῆς εἰς οἰανδήποτε βιβλιογραφίαν διότι τὸ πρόβλημα ἡτο καθαρῶς μαθηματικόν, κατὰ πρῶτον τὴν σχέσιν $\bar{y} = \frac{1}{2} (y_1 + y_2) - \frac{C}{N} (K_1 - K_2)$ δηλαδὴ τὸν ύπ' ἀρ. (3) τύπον τῆς μελέτης μας καὶ ἐν συνεχείᾳ τοὺς ἀλλους τρεῖς τύπους διὰ τὸν γάρ.

Πρεραΐτερων ἀνευρέθη ὁ τύπος (5) διὰ τὴν σ² (ἀποδειχθεὶς διὰ δύο διαφορετικῶν μεθόδων ἔξι ὅντες ἡ μία εἰναι ἡ δημοσιεύθεισα, ἡ ἑτέρα δὲ εὐρίσκεται εἰς τὴν διάθεσιν οἰουδίποτε ἐκ τῶν χειρογράφων σημειώσεων μου) δῶς καὶ ἡ εὐρεσις καὶ ἀπόδειξις ἀναλόγου τύπου διὰ τὴν τρίτην φοράν,

$$\text{ἡτοι } \mu_3 = \frac{C^2}{N} \left| 6\Lambda_1 \left(\frac{K_1 + N}{N} \right) - \frac{K_1(K_1 + N)(2K_1 + N)}{N^2} - 6M_1 \right|$$

Ἐνθα M₁ σχηματίζεται ἐκ τοῦ Λ₁, καθ' ὃν τρόπον τὸ Λ₁ σχηματίζεται ἐκ τοῦ K₁.

Τέλος ἐπεξετάθη ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μεθόδου εἰς τὴν εὔρεσιν τοῦ Rxy (μελέτην μου δοθείσαν εἰς «Σπουδάς» πρὸς δημοσίευσιν ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου ἐ.σ.).

2) Εἰς τὴν γνωστὴν εἰς ἐμὲ βιβλιογραφίαν συμποσούμενην, ἐκτὸς τῆς Ἐλληνικῆς, εἰς ἀρκετὰς δεκάδας ἀγγλοσαξωνικῶν κυρίων συγγραμμάτων Στατιστικῆς τῆς τελευταίας θετίας δὲν ἀνεῦρον, μετά τὸ πέρας τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν μου δύοις μεθόδους καὶ ἀποδείξεις.

‘Ο κ. Ἀθανασιάδης εἰχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μοὶ ἐπιδειξῇ εἰς τὴν πλουσιωτάτην Στατιστικὴν βιβλιοθήκην του τὰ σχετικὰ βιβλία ἀτινα ἀναφέρει εἰς τὴν κριτικὴν του.

Εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ J. Mounsey ἀναφέρονται πράγματα 2 τύποι (ἐκ τῶν τεσσάρων αἵτινες ἐδόθησαν εἰς τὴν μελέτην μας) διὰ τὸν γὰρ καὶ τύπος διὰ τὴν σ² οἵτινες κατόπιν δρισμένων ἀντικαταστάσεων ἀνάγονται εἰς τύπους δυοῖς μελέτης τῆς μελέτης μας πλὴν δύοις οὐδέμια ἀπόδειξις, τῶν τύπων τούτων διέτεται. ‘Ιδια διὰ τὸν τύπον τῆς σ² γίνεται ἀντὶ ἀποδείξεως ἀπλῆ ἐπαλήθυτωσις.

“Οσον ἀφορᾷ εἰς τὰ λοιπὰ μνημονεύμενα βιβλία χρησιμοποιοῦνται αἱ ἀθροιστικαὶ συγνότητες ἀλλὰ εἰς ἄλλα μὲν ἐκ τούτων εὐρίσκονται αἱ παραγοντικαὶ ροπαὶ τῆς κατανομῆς, εἴτα δὲ ἐκ τῶν σχέσεων τῶν παραγοντικῶν ροπῶν πρὸς τὰς συνήθεις εὐρίσκονται αἱ τελευταῖαι καρδιὲς ἐν τούτοις νὰ περιέχωνται τελικοὶ τύποι διὰ τὰ \bar{y} , σ², μ₃ κλπ. συναρτήσει τῶν ποσοτήτων ποὺ ἐκαλέσαμεν εἰς τὴν μελέτην μας K₁, K₂, Λ₁, M₁ κλπ. Εἰς ἄλλα δὲ χρησιμοποιοῦνται ἀθροιστικαὶ συγνότητες ἐκ τῶν κάτω καρδιῶν πάλιν νὰ παρέχωνται τελικοὶ τύποι, συναρτήσει τῶν ἀθροισμάτων τῶν ἀθροιστικῶν συχνοτήτων διὰ τὸ \bar{y} , σ² κλπ. Εν γένει ή ἀπόδεικτέα δόδος εἰναι τελείως διάφορος τῆς ίδικῆς μας.

Τέλος ἐπέκτασιν τῆς μεθόδου ταύτης εἰς τὴν εὔρεσιν τοῦ Rxy δὲν ἀνεύρομεν μὲ τὸν κ. Καθηγητήν εἰς ἔτερόν την σύγγραμμα.

3) Περούνων εὐχαριστῶν θερμῶς τὸν κ. Ἀθανασιάδην ὅστις ἀναμφισβήτητως ἔχει εὐρυτεράνων ἐμοὺ γνῶσιν τῆς διεθνοῦς βιβλιογραφίας, ἔνεκα τῆς ἀπὸ θετίας καὶ πλεον ἀπασχολήσας του εἰς τὴν Στατιστικήν, ἡς ἀποτελεῖ διακεκριμένον καὶ ἀκόντραστον πρωτεγάτην, διότι εἰχε τὴν καλωσύνην νὰ κρίνῃ τὴν ὁρθότητα τῆς ἑτέρας μνημονεύμενης ἀνωτέρω μελέτης μου «περὶ εὐρέσεως τοῦ Rxy ἔξι ἐνὸς πίνακος συσχετίσεως διὰ τῆς μεθόδου τῶν ἀθροιστικῶν συχνοτήτων» καὶ νὰ μὲ βεβαιώσῃ ὅτι διὰ τῆς κριτικῆς του οὐδόλως ἀπέκλεισεν τὸ ἀνεξάρτητον τῆς ίδικῆς μου μελέτης.

‘Αθηναὶ 12 Νοεμβρίου 1957

Ε. Α. ΖΟΥΛΙΑΣ
Πτυχιούχος Μαθηματικὸς

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Economic theory and under-developed regions, by Gunnar Myrdal. London, G. Duckworth and Co, 1957. Pp. XII+168, price 18 s.

Ο συγγραφεύς, πρώην καθηγητής τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Στοκχόλμης και ἡδη Ἐκτελεστικός Γραμματεὺς τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν Εὐρώπην, εἶναι οἰκονομολόγος διεθνοῦς κύρους, γνωστὸς δὲ καὶ παρ' ἡμῖν ἀπὸ δημοσίευσίς μεταφράσεις μελετῶν του εἰς τὸν περιοδικὸν και ὁικονομικὸν τύπον.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα, χώραν, ὡς γνωστόν, κατατασσομένην εἰς τὰς οἰκονομικῶς ὑπαναπύκτους χώρας, τὸ παρὸν ἔργον του συγκεντρώνει ἴδιατερον ἐνδιαφέρον. Τοῦτο κυρίως βασίζεται εἰς σειρῶν διαλέξεων του, δοθεισῶν τῷ 1955 εἰς Κάιρον, σχετικῶν μὲ τὴν συμβολὴν τῆς οἰκονομικῆς θεωρίας και πολιτικῆς πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν οἰκονομικῶς καθυστερημένων περιοχῶν.

Ἐντεῦθυντα ἔρευνάνται αἱ βασικαὶ ἀπόψεις τῆς κλασσικῆς οἰκονομικῆς θεωρίας και ἰδίᾳ τῆς θεωρίας τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, ἐν σχέσει πρὸς τὰ προβλήματα τῶν οἰκονομικῶς καθυστερημένων περιοχῶν τῆς γῆς. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀπόψεις τῆς δροθοδόξου διδασκαλίας, δι καθηγητῆς Myrdal ὑποστηρίζει διτὶ συνεχῶς αὐξάνονταν αἱ μεταξὺ χωρῶν οἰκονομικαὶ ἀνισότητες. Ἡ τάσις δὲ αὗτη θὰ ἔξακολουθῇ ὑφισταμένη ἐφ' ὅσον θὰ ὑφίσταται ἡ σημερινὴ ἐλευθερία δράσεως τῶν διαμορφούντων τὴν ἀγορὰν παραγόντων.

Ἀκολούθως ἀναλύονται αἱ ἀπατηλαὶ ὑποθέσεις τῶν δροθοδόξων οἰκονομολόγων, αἵτινες μᾶλλον ὑπονοοῦνται παρὰ διαγράφονται σαφῶς, βάσει τῶν δοκίμων ἡ κλασσικὴ σχολὴ δόδηγήθῃ εἰς πεπλανημένα συμπεράσματα. Θὰ πρέπει συνεπῶς νὰ παρακαμφθοῦν αἱ θεωρίαι αἱτίνες βασίζονται εἰς ἔξισορθοποτικάς τάσεις τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν, και νὰ ληφθοῦν ὑπὸ δόψιν θεωρίαι στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς συσσωρευτικῆς αἰτιότητος. Ἐάν μία οὐανάπτυκτος οἰκονομία δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ παραμείνῃ προσκεκολλημένη εἰς ἓν οἰκονομικὸν φαῦλον κύκλον, θὰ πρέπῃ, κατὰ τὸν συγγραφέα, νὰ ἐπέμβῃ ἐσκευμένως και συστηματικῶς τὸ Κράτος, διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ προγραμματισμένην, μακροχρονίως και βραχυχρονίως, κατάλληλον οἰκονομικὴν πολιτικὴν ἔξουσιετερούσεως τῆς ἐλευθερίας δράσεως τῶν δυσμενῶν παραγόντων διαμορφώσεως τῆς σημερινῆς οἰκονομικῆς καθυστερήσεως. Ἡ ἐπέμβασις αὕτη εἶναι δυνατὸν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐν καιρῷ αὐτοπροώθησιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος μέχρι σημερίου ἀνόδου τῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας εἰς ἐπίπεδον ισορροπίας πλήρους ἀπασχολήσεως τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς.

Ἡ σύντομης αὕτη παρουσίασις τοῦ ἐπικεφαλίδι ἔργου, εἶναι νομίζομεν ἀρκετὴ διὰ νὰ δείξῃ τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ, τόσον διὰ τοὺς θεωρητικοὺς οἰκονομολόγους, ὅσον και κυρίως διὰ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν πολιτικὴν ἀναπτύξεως τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

K. B. M.

K. Γ. Πληθείδη και B. N. Μεταξᾶ : Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν μαθηματικὴν οἰκονομικὴν ἀνάλυσιν. Ἀθῆναι, Ἀνάτ. ἐκ περ. «Σπουδαι» 1956.

Ἡ ἔργασία «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Μαθηματικὴν Οἰκονομικὴν» ἀσφαλῶς πρόκειται νὰ συμπληρώσῃ μέγια κενὸν εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι οἰκονομικὴν βιβλιογραφίαν. Ἡ δηλητήρια στρογγύλεται ἐπὶ τῶν πλέον ἀξιολόγων ἔργων τοῦ εἰδούς τούτου, δημοιάζει δὲ κατὰ πολὺ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάταξιν, μὲ τὴν γνωστὴν ἔργασίαν τοῦ Allen «Mathematical Analysis for Economists». Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἔκθεσίς της εἶναι χρήσιμος και θὰ ἔχῃ γόνιμα ἀποτελέσματα ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τῶν παρ' ἡμῖν ἀσχολουμένων μὲ τὴν Οἰκονομικὴν Ἐπιστήμην. «Ἐναντὶ τῶν ἀναμφιστητήτων πλεονεκτήμάτων τῆς ἔργασίας αὕτης, νομίζομεν διτὶ ἡ εὐρύτητης τῆς ἐπιδράσεως της θὰ εἶναι περιωρισμένη διὰ τοὺς ἔξις λόγους :

α) «Ἐνεκα τῆς χαμηλῆς στάθμης τῶν μαθηματικῶν γνώσεων Ἑλλήνων φοιτητῶν, οἱ ὄποιοι μὲ τὰ μαθηματικὰ τοῦ Γυμνασίου θὰ δυσκολευθῶν νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθη-

ματικά τῆς ἐργασίας τῶν κ.κ. Πληθείδη καὶ Μεταξᾶ. Πρὸς τούτους χρειάζεται ἐπίπονος προκαταρκτικὴ ἐργασία, ἵτις θὰ εἰσάγῃ τοὺς φοιτητὰς εἰς τὸν τομέα τῶν μαθηματικῶν τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν οἰκονομικήν ἀνάλυσιν. Τὸν διδακτικὸν τοῦτον σκοπὸν ἐπιδιώκει νὰ πληρώσῃ κατὰ τὸ δυνατόν καὶ ἡ μελέτη τῶν κ.κ. Πληθείδη καὶ Μεταξᾶ.

β) Ἐνεκα τῆς περιωρισμένης ἔξοικειώσεως τῶν Ἑλλήνων φοιτητῶν μὲ τὸν ἐν Μεγάλῃ Βρεταννίᾳ καὶ ἄλλαχοῦ ἀναλυτικὸν τρόπον τοῦ σκέπτεοσθαι. Παρετηρήθη ὅτι μόλις τῶρα τὰ ἔργα τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης ἀρχίζουν νὰ χρησιμοποιοῦν συστηματικῶς ἐννοίας δπως ἡ δριακὴ ἀποδοτικότης κεφαλαίου, ἐλαστικότης ζητήσεως καὶ τὰ τοιαῦτα. "Οσον ἀφορᾷ τὴν Κεντυνιανὴν θεωρίαν, αὕτη ἐλάχιστα εἰναι γνωστὴ παρ' ἡμῖν. Δυστυχῶς ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ ἀκόμη ιστορικὴ μέθοδος διερευνήσεως τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων, ἵτις καὶ εἰναι ὀλιγάτερον καταλληλος διὰ τὴν μαθηματικὴν ἀνάλυσιν.

Νομίζομεν διὸν, ὅτι ὑπὸ τὰς συγκεκριμένας ἐν Ἑλλάδι συνθήκας, ἐργασία τοιαύτης φύσεως θὰ ἀπέδιδε περισσότερον ἐὰν προσηγορίζετο πρὸς τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας δηλ. ἀφιέρων περισσότερον μέρος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν βασικῶν πλέον οἰκονομικῶν θεωρημάτων καὶ τὴν χρήσιν ὀλιγωτέρων μαθηματικῶν. "Ἐπίσης διὰ λόγους εὐχερεστέρας παρακολουθήσεως τῆς ἐργασίας θὰ ἐνεδείκνυτο δπως ποσοστὸν τοῦ μαθηματικοῦ μέρους περιελαμβάνετο εἰς εἰδικῶν παράρτημα, οὗτος ὥστε οἱ πρωτοετεῖς καὶ δευτεροετεῖς φοιτηταὶ νὰ δύνανται νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ κείμενον, οἱ δὲ περισσότερον κατηρτισμένοι νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ εἰς δυσχερότερα προβλήματα. Πάντως ἐφ' ὅσον ἡ μερικὴ ἀναδιάρθρωσις τῆς ἐργασίας εἰναι ἀδύνατος δὲν πρέπει ν' ἀναβληθῇ εἴτε περαιτέρω ἡ δημοσίευσις διότι, ὡς ἐτονίσαμεν, θὰ πληρώσῃ μέγα κενὸν εἰς τὴν ἐλληνικὴν οἰκονομικὴν βιβλιογραφίαν.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐκτυπώσεως τῆς θὰ γεννήσῃ ώρισμένα προβλήματα λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ μαθηματικῶν συμβόλων καὶ γραφικῶν παραστάσεων καὶ θ' ἀπαιτήσῃ ίδιαιτέρων ἐπιτήρησον πρὸς ἀποφυγὴν σοβαρῶν σφαλμάτων.

'Ἐν κατακλείδι, πρέπει κανεὶς νὰ ἐκφράσῃ τὰ θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τοὺς δύο συγγραφεῖς διότι ἡ σχολή θησαν μὲ τόσον δυσχερές καὶ ἄχαρι ἔργον τὸ δποὶον δὲν ἐπιτρέπει εὔκολον ἐπίδειξιν γνώσεων ἀλλὰ ἀπαιτεῖ συγκέντρωσιν καὶ λιτότητα ὑφους. 'Η ἐπιτυχία τῆς ἐργασίας αὐτῆς, ἵτις δέον νὰ εἰσαχθῇ εἰς δῆλα τὰ ἀνάτορα πνευματικά ίδρυματα καὶ νὰ ἀποτελέσῃ ἔγχειρίδιον μαθηματικῆς οἰκονομικῆς ἀναλύσεως, θὰ εἰναι ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι.

Νικ. Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Activity analysis, and the theory of economic equilibrium, by Helen Makower. London and New York, Macmillan, 1957. Pp. XIV+192.

"Η συγγραφεὺς τοῦ πάροντος βιβλίου, 'Υφηγήταια εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Σχολὴν τοῦ Λονδίνου, ἀποβλέπει ἐνταῦθα νὰ παρουσιάσῃ τὰς οἰκονομικῆς ισορροπίας ἀρχές, οὐχὶ βάσει τῆς παλαιαῖσθριακῆς ἀναλύσεως, ἀλλὰ τῆς συγχρόνου «ἀναλύσεως τῆς δραστηριότητος» (activity analysis). "Η σύγχρονος αὐτὴ ἀνάλυσις ἀπασχολεῖ σήμερον πλείστους τῶν κορυφαίων οἰκονομολόγων καὶ στηρίζεται εἰς τὴν οἰκονομομετρικήν καὶ τὸ σύστημα εἰσροῶν - ἔκροῶν τῆς παραγωγικῆς διαδικασίας τοῦ καθηγητοῦ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρντ Βασιλείου Λεόντιεφ. Εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῆς δραστηριότητος, αἱ συναρτησιακαὶ σχέσεις τοῦ οἰκονομικοῦ συστήματος παρέχονται ὑπὸ σαφεῖς καὶ εἰδικοὺς δρους, ἐν ἀντιθέσει τῶν μέχρι τοῦδε χρησιμοποιουμένων. Οὕτω ἀποσαρηνίζεται ἡ ἀλληλεξάρτησις τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν καὶ ἡ συγχρόνως ὑφισταμένη διτή ισορροπία ποσοτήτων καὶ τιμῶν.

Τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ βιβλίου ἀναφέρεται εἰς καταστάσεις στασίμου οἰκονομίας, εἰς τινὰ διμος προβλήματα χρησιμοποιεῖται καὶ στατικὴ μέθοδος. 'Αφοῦ ἡ συγγραφεὺς ἐν ἀρχῇ ἔξετάζει τὰς ὑπὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον συνθήκας ισορροπίας, ἀναλύει ἀκολούθως τὸ διεθνὲς ἐμπόριον καὶ τὴν φιορολογίαν. 'Ἐν τέλει, ἐπιχειρεῖ ἐφαρμογὴν τῆς ἀναλύσεως τῆς δραστηριότητος εἰς τὸ πρόβλημα τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐπιτοκίων ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῶν ἐπιχειρήσεων. Μέχρι τοῦδε, ἀς σημειωθῇ, ἡ ἀνάλυσις αὕτη ἐφηρμούσετο μόνον εἰς συγκεκριμένας ἐπιχειρήσεις καὶ οὐχὶ ἐφ' ὅλης τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος. 'Η συμ-

βολὴ ὅθεν τοῦ παρόντος βιβλίου, ἀποδεικνύει τὴν δυνατότητα διευρύνσεως τῆς ἀναλύσεως ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς οἰκονομίας, ἵνα δειχθοῦν αἱ ἀρχαὶ κατανομῆς τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἀγαθῶν τόσον εἰς τὴν παραγωγήν, ὃσον καὶ εἰς τὴν κατανάλωσιν.

K.B.M.

Les marchands au XVIe siècle par Pierre Jeannin. Paris, édition du Seuil, 1957. Pp. 192.

Θαυμάσιον μικρὸν βιβλίον, στηριζόμενον ἐπὶ θεμελίων στερεᾶς εὐρυμαθείας, ἡτις θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μορφωμένων ἀναγνωστῶν, τῶν σπουδαστῶν καὶ τῶν καθηγητῶν τὴν δρυθὴν τοποθέτησιν τῶν συγχρόνων γνώσεων περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ βίου τοῦ XVI^{ου} αἰῶνος, τὸν ὅποιον πρόσφατοι ἔργασι, ἀρχεται εἰς ἀριθμόν, ἰδίᾳ εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς Σκανδινανοῦκας χώρας, ἀνανέωσαν ἐν μέρει. 'Ο συγγραφεὺς δὲν ἀποφεύγει καμμίαν ἐκ τῶν δυσχερεῖων τὰς ὅποιας συναντᾷ ὁ ιστορικός, λόγῳ τῶν πενιχρῶν καὶ ἐλλιπῶν ὑπαρχόντων στοιχείων. Καταδεικνύει ὅπῃ τοῖτον ποῖαι ησαν αἱ μέθοδοι τῶν μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν ὡς τῶν Fugger d'Augsbourg ἢ τῶν Affaitadi d'Anvers, ὡς καὶ τῶν μικρῶν καὶ μέσων ἐμπόρων, ποῖα ἡτο ἡ κατάρτισίς των, ὁ τρόπος ζωῆς των, αἱ σχέσεις των μὲ τὴν μεταρρύθμισιν, ὁ τόσον σοβαρὸς πολιτικὸς ρόλος των, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν προστασίαν τῶν ἀνθρώπων τῆς τέχνης καὶ τοῦ πνεύματος. 'Ο συγγραφεὺς μᾶς δεικνύει ποῖος ἡτο ὁ μηχανισμὸς τῶν ἀνταλλαγῶν εἰς τὴν Μεσογείον καὶ τὴν Βαλκανικὴν—κέντρα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐμπορικοῦ βίου κατὰ τὸν Μεσαίωνα—ὡς καὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ ἀτλαντικοῦ ἐμπορίου ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Νέου Κόσμου. 'Η ἔκδοσις, ὡς καὶ ἡ δῆλη ἐμφάνισις τῆς νέας σειρᾶς, εἰς τὴν ὅποιαν ἀνήκει τὸ βιβλίον τοῦτο, ἀξίζουν τόσον περισσότερον ἐπαίνου, ὃσον ἡ τιμὴ τοῦ βιβλίου εἶναι λίαν προσιτή.

Π. Γ. Ζ.

Histoire du Commerce de Marseille par Robert Paris, publiée par la Chambre de Commerce de Marseille, sous la direction de Gaston Ram-bert. Tome V. : de 1660 à 1789, Le Levant. Paris, Plon, 1957. Pp. VI + 623.

'Η ἀξιόλογος ιστορία τοῦ ἐμπορίου τῆς Μασσαλίας συνεχίζει τὴν ἔκδοσίν της μὲ τὸν σοβιαρὸν τόμον τοῦ κ. Paris, ἀφιερωμένον εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς 'Ανατολῆς ἀπὸ τῆς ἐποκῆς τοῦ Λουδοβίκου XIV μέχρι τῆς Γαλλικῆς 'Επαναστάσεως. «Πύλη τῆς 'Ανατολῆς» ἡ Μασσαλία κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου αὐτῆς, κατευθύνει τὸ ἐμπόριον τῆς 'Ανατολικῆς Μεσογείου, χάρις εἰς τὴν ἐκ παραδόσεως πολιτικὴν φιλίαν τῆς Γαλλίας μὲ τὴν ὀθωμανικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ χάρις εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ ἐμπορίου ὅπερ τῆς ἔξασφάλισεν ὁ Colbert τὸ 1669. 'Ο συγγραφεὺς μελετᾶ μεθοδικῶς τὴν ὄφγάνωσιν τῶν μεταφορῶν (τύπος πλοίων, δρομολόγια, συνθῆκαι ταξιδείου, ἀπώλειαι προκαλούμεναι ὑπὸ τῶν πειρατῶν, στρατολόγησις καὶ μεταχείρισις τῶν πληρωμάτων κλπ.), ἀκολούθως τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τῶν ἐμπορευομένων τῶν ἔγκατεστημένων εἰς τοὺς διαφόρους σταθμούς, τὰς σχέσεις των, ἐνίστε δυσχερεῖς καὶ θυελλώδεις, μὲ τοὺς πασάδες καὶ τὸν ὀθωμανικὸν πληθυσμόν. Αἱ δυσχερεῖς αὗται ἔξηγοῦνται, τόσον ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν κατανοήσεως, δοσον καὶ ἀπὸ τὰς ὑπερβολὰς Μασσαλιωτῶν τινῶν καὶ τὰς δολίας μεθόδους των, τὰς ὅποιας διηγούλουν τὸ περίπλοκον τῶν νομισμάτων, τῶν μέτρων καὶ τῶν σταθμῶν, μέθοδοι αἰτινες δὲν καθιστοῦν πάντοτε εὐχερεῖς τὸ ἔργον τῶν πορεένων καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ 'Εμπορικοῦ 'Επιμελητηρίου τῆς Μασσαλίας. Τὸ τελευταῖον μέρος ἀφιεροῦται εἰς τὴν κατὰ πειροχάς μελέτην τοῦ ἐμπορίου εἰς τοὺς διαφόρους σταθμούς: Αἴγυπτον, Παλαιστίνην, Συρίαν, Μικρὰν 'Ασίαν, τὰ Στενά, Μακεδονίαν, Στερειάν, Ἐλλάδα, τὰς μεγάλας νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους κλπ. 'Ως βλέπουμεν, πρόκειται περὶ λεπτολόγου καὶ ἀκριβολόγου μελέτης τῶν ὑλικῶν συνθηκῶν καὶ τῶν διαφόρων ἀπόφεων τῆς δραστηριότητος τῶν Μασσαλιωτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἐνδεικτικούς αἰῶνος εἰς ἕνα κόσμον ἔνθα οὗτοι κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν, ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς Ἀγγλους καὶ τοὺς Ολλανδούς ἀνταγωνιστάς των. 'Ο συγγραφεὺς κατόρθωσεν νὰ χαράξῃ θαυμάσιον πίνακα τῆς γενικῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς κινήσεως

τῶν λιμένων, ἔργον ίδιαιτέρως δυσχερές καὶ πολύτιμον διὰ μίαν ἐποχὴν ἔνθα τὰ στοιχεῖα εἰναι ἐλλιπῆ καὶ ἀσαφῆ. Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Paris συγχρονίζει καὶ ἀνανεώνει τὰς ἡδη παλαιάς ἐργασίας τοῦ Paul Masson, αἵτινες ἀφοροῦν τὸ ίδιον θέμα, καὶ πλουτίζει κατὰ τρόπον ἔξοχον τὰς γνώσεις μας, δίδον πολὺ ἐνδιαφέρουσαν ἄποψιν τῆς μεσογειακῆς ζωῆς εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχήν.

Π. Κ.

L' aventure occidentale de l'homme par Denis de Rougemont:
Paris, A. Michel, 1957. Pp. 274.

‘Η «δυτικὴ περιπέτεια» χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀνησυχίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἀπὸ τὴν δημιουργίαν κινδύνων συνεχῆς αὐξανομένων, οἵτινες διακυβεύουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὰς κτηθείσας βεβαιότητας καὶ ἀσφαλείας. ‘Ο συγγραφεὺς δοτις ταυτίζει τὸν πολιτισμὸν τῆς Δύσεως μὲν τὸν Χριστιανικὸν πολιτισμὸν καὶ τὸν ἀντιπαραθέτει πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῶν Ἰνδῶν, τὸν δόπον παραβάλλει κατὰ τρόπον ἀρκετὰ αὐθίσιετον μὲ τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἀνατολῆς. ‘Επιχειρεῖ σύντομον καὶ κάπως σηματικὴν ἀνασκόπησιν τῆς Ιστορίας τῆς Εὐρώπης, ἥτις κατέκτησε, κατώκησεν, ἐπηρέσσε τὸ ὑπόλοιπον τμῆμα τῆς γῆς, διέδωσε τὰς ίδιας τῆς μεθόδους σκέψεως, παραγωγῆς καὶ ὁργανώσεως. ‘Ακολούθως, διαπιστώνει ὅτι ἡ ἀνταρσία τοῦ κόσμου ἐναντίον τῆς Δύσεως εὑρίσκει τὴν Εὐρώπην διχασμένην, βυθισμένην εἰς τὴν ἀναρχίαν, λόγῳ τῆς «ἀποσχίσεως τοῦ πολιεταιάτου» καὶ τῆς κρίσεως τῆς δημοκρατίας. ‘Ο συγγραφεὺς καταλήγει ἀκολούθως εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὑφίστανται εὐκαιρία «διαλόγου» μεταξὺ «τῆς πτωχῆς καὶ πυκνοκατωκημένης Ἀνατολῆς, πλὴν εὐσεβοῦς καὶ ἀνακαλυπτούσης τὸν τεχνικὸν πολιτισμὸν» καὶ τῆς Δύσεως «βεβήλου, πλουσίας καὶ μειοψηφούσης, στρεφομένης πρὸς τὰς θρησκείας καὶ τὰς ἀπολαύσεις τοῦ πνεύματος» καὶ ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀρθῇ ἡ ὑφισταμένη σήμερον «παρεξήγησις».

H. M. E.

‘Η Ἐλληνικὴ οἰκονομία, ἐν ὅψει δημιουργίας εὔρυτέρων χώρων, ὑπὲτη Βασιλείου Δαμαλᾶ, Ἀθῆναι, ἔκδοσις Α. Παπαζήση, 1957. Σσ. 200.

‘Ο γνωστὸς ἐν ‘Ἐλλάδι καὶ Γαλλίᾳ οἰκονομολόγος ἔκ τῶν ἀξιολόγων μέχρι τοῦδε ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων καὶ λοιπῶν μελετῶν του, ἔρχεται ἡδη νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν τὴν ύπὸ τὸν ἐν ἐπικεφαλῇ τίτλον σοβαράν συμβολήν του.

Τὸ παρὸν βιβλίον διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον ἔξ αὐτῶν ἀνασκοποῦνται ιστορικῶς αἱ εἰς τὸ διεθνὲς ἐπίπεδον γενόμεναι προσπάθειαι οἰκονομῆς ἀναπτύξεως. Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἔκτιθενται λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὸν συγγραφέα ἐπιβαλλόμενα μέτρα πρὸς ἀναδιάρθρωσιν τῆς Ἐλληνικῆς οἰκονομίας.

Ἐιδικώτερον, τὸ πρῶτον μέρος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔξελιξιν τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας μέχρι τῶν ἡμερῶν μας καὶ τὴν κατὰ περιόδους ἀσκηθείσαν οἰκονομικὴν πολιτικήν, ίδιᾳ διὰ τοῦ προστατευτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, διὰ τῆς πολιτικῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας καὶ ἐνοποιήσεως διαφόρων χωρῶν τῆς Εὐρώπης μέχρι τοῦ προσφάτου σχεδίου τῆς κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς. ‘Εντὸς τοῦ πλαισίου τῶν ἀνωτέρω, δ. κ. Δαμαλᾶς ἔξετάζει ἐν τέλει τὴν θέσιν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος ἔρωτῶνται τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, τὸ πρόβλημά μας τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, αἱ μορφαὶ τῶν εἰς τὴν χώραν ἐπιχειρήσεων, ἡ ἐμπορική, νομισματικὴ καὶ κοινωνικὴ πολιτική, ὡς καὶ ὁ ἐπιβαλλόμενος οἰκονομικὸς προγραμματισμός. ‘Ο ἀναγνώστης τοῦ μέρους τούτου δύναται νὰ σχηματίσῃ σαφῆ εἰκόνα τῶν ὀργανικῶν ἀδυνομιῶν τῆς Ἐλληνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ τρόπου ἔξουδετερώσεώς των.